

lat erre irányuló felhívásának vételétől számított 15 nap alatt köteles a biztosító vállalatnak megfizetni azt a különbözetet és annak 4% kamatát, mely abból állott elő, hogy a kötelezett a dollár értékcsökkenése (1933. április 18.) után esedékessé vált díjak fejében kisebb pengőösszeget fizetett, mint amennyit fizetnie kellett volna akkor, ha egy aranykoronát 1.16 pengővel veszünk egyenlőnek. A biztosító vállalat köteles az utánfizetendő különbözet és kamat erejéig az életbiztosítási kötvényre kölcsönt, illetőleg előleget nyújtani.

Ha az aranykoronára szóló dollárzáradékkal is ellátott életbiztosítási szerződést nem kell dollárra szóló szerződéssé átalakítani, a biztosító vállalat köteles az életbiztosítási kötvényre dollárban nyújtott kölcsönt, illetőleg előleget pengőre szóló kölcsönné, illetőleg előleggé átalakítani és erről elszámolást adni. Az átalakításban az a pengőösszeg irányadó, amelyet a biztosító vállalat kölcsön, illetőleg előleg címén folyósított, az adós részéről időközben teljesített törlesztéseket pedig a törlesztés fejében fizetett pengőösszeggel azonos összegben kell elszámolni. Ha a kötvénykölcsön, illetőleg előleg aranykoronában áll fenn, a követelés ugyancsak átalakítandó pengőre szóló kötvénykölcsönné, illetőleg előleggé; az átszámításban 1 aranykoronát 1.16 pengővel kell egyenlőnek venni.

Ez a rendelet a *Phönix* belföldi életbiztosítási állományához tartozó szerződésekre *nem vonatkozik*.

Az *aranyzáradékkal külföldi pénznemben kötött életbiztosítási szerződésen* alapuló kötelezettségeket ez a rendelet nem érinti, az ilyen kötelezettségek tekintetében tehát a bírói gyakorlat továbbra is irányadó.

A természetben őrzött bírói letétek elévülése és értékesítése tárgyában hozott 1936. július 1. napján hatályba lépett 17.300/1936. I. M. sz. rendelet. (B. K. 146. szám.)

A közkötelezvényt, magánadóslevelet, pénz értékű egyéb okiratot, ékszert, drágaságot, az átadott pénznemben és darabokban őrizendő készpénzt vagy egyéb ingóságot bírói letétül elfogadó végzésben a bíróság meghatározza a letéti kezelés megfelelő időtartamát is. Ha az eset körülményei nem kívánnak mást, a letéti kezelés időtartamát a letétbe helyezést követő év első napjától számított 5 évben kell megállapítani.

Ha a letét kiadását a letéti kezelés meghatározott időtartamának végéig a bíróság nem rendeli el, úgy vagy meghatározott időre meghosszabbítja a letéti kezelés időtartamát, vagy a letétnek a kir. postatakarékpénztárba való szállítását rendeli el.

Ha a letétet el nem fogadó vagy kiadását elrendelő végzés jogerőre emelkedésétől számított egy éven belül a letét tárgyát nem veszi át, azt a letéti kezelő hivatal a kir. postatakarékpénztárba szállítja. Az ideszállított tárgy kiadását az érdekeltek 5 éven belül a pénzügyminiszertől kérhetik. Az ideszállított tárgyakat 5 év elteltével az állam-

kincstár értékesítheti, értékesítés után az érdekeltek a törvényes elévülési időből még hátralévő idő alatt a befolyt összegnek a költségek fedezése után fennmaradó részére érvényesíthetik jogaikat. Az elévülési idő a letétet el nem fogadó vagy kiadását elrendelő végzés jogerőre emelkedésének napjával kezdődik.

E rendelkezések e rendelet hatályba lépése előtt keletkezett letétekre is alkalmazandók azzal, hogy az ismeretlen vagy ismeretlen helyen tartózkodó érdekelteket a bíróság a hivatalos lapban közzéteendő hirdetmény útján hívja fel, hogy a közzétételtől számított 30 nap alatt a letét kiadásának elrendelését vagy az ok-megjelölésével letétként való tovább őrzését kérik. E rendelet hatályba lépése előtt el nem fogadott vagy kiadni rendelt, de át nem vett letét esetében, a postatakarékpénztárba szállításnak a rendelet hatályba lépésétől számított egy év elteltével van helye. Ha azonban a vonatkozó végzés jogerőre emelkedésének napjától a jelen rendelet hatályba lépésének napjáig már egy év eltelt, úgy e rendelet hatályba lépésétől számított 3 hó elteltével kell a postatakarékpénztárba szállítani.

A gabonaneműek tőzsdei határidőforgalma tárgyában 1936. július 18-án hatályba lépett 4600/1936. M. E. számú rendelet (B. K. 163.).

E rendelet értelmében a tőzsdetanács a tőzsdei határidőforgalmat és a határidő ügyletekre vonatkozó árjegyzést valamennyi gabonanemű tekintetében csak a kereskedelemügyi és közlekedésügyi miniszternek a földművelésügyi miniszterrel egyetértőleg adott engedélyével nyithatja meg.

E rendeletnek nemcsak gazdasági szempontból, de jogi szempontból is nagy jelentősége van, tekintve, hogy a tőzsde jogkörét — bár törvényes formák között — lényegesen korlátozza. Ugyanis a budapesti Árú- és Értéktőzsde alapszabályainak 1. §-a értelmében a tőzsde testületi és önkormányzati jogokkal bíró intézmény, mely a 39. §. 2. pontja értelmében kibocsátja a tőzsdei forgalmat szabályozó rendeleteket, megállapítja a tőzsdei szokásokat és az árú- és értéktőzsdei lezárolás rendjét, a 39. §. 8. pontja értelmében pedig gondoskodik a tőzsdei árfolyamok hivatalos jegyzéséről és azok közzétételéről. A rendelet a tőzsdetanácsnak mint a tőzsde összes ügyeinek vitelére rendelt szervnek jogai közül e kettőt korlátozza és e korlátozás vonatkozhatik a tőzsdei határidőforgalom tárgyát alkotó egész árucsoportra, vonatkozhatik azonban csupán egy árunemre.

A rendelet alapján a tőzsdetanács 1936. július 24. napján kelt 231. számú hirdetményében a kereskedelemügyi és közlekedésügyi miniszternek 28.152/I./1936. számú, a földművelésügyi miniszterrel egyetértőleg adott engedélye folytán az 1936. évi termésű, 1936. évi augusztus—december hónapokban, valamint az 1937. évi március—június hónapokban szállítandó rozsra a határidőüzleti forgalmat és árjegyzést 1936. évi július hó 25. napjától kezdődő hatállyal, az 1936. évi termésű 1937. évi május-október hónapokban szállítandó